

Кой отъ настъ е днесъ готовъ
 Да ги срещне съсъ „осанна!“,
 Съ честь и правда и любовъ
 И тамъ горе отъ Балкана,
 Где свобода само никне,
 Гръмогласно пакъ да викне :
 „Миръ на всѣка болка, рана“! ? . . .

Братя българи! Отъ васъ
 Свѣтлината се очаква!
 Нека жалиния ви гласъ,
 Който робството оплаква,
 Мощно пакъ се заразнася
 И за цѣлий свѣтъ разглася
 Участь радостна еднаква!

Нека сбрани въ единъ умъ
 Чудото ни пакъ завари!
 Скоро въ бѣсний адски шумъ
 Часть на миръ ще да удари,
 Правдата ще победи
 И пакъ Богъ ще се роди
 Между всички живи твари!

21. Напредъ!

Слушай, славният български народе,
 Днесъ те речь пророческа зове,
 И къмъ свѣти сѫбини те води,
 И ти ново щастие кове!

Захвърли пороци срамни стари,
 Забрави и всѣка слѣпа страсть;
 На доброто, мѣдростъта удари
 Сѫдбоносниятъ тържественъ часъ!

Нѣкога ти бѣ народъ — водителъ
 И сега такъвъ ще станешъ пакъ:
 На земитѣ разни просвѣтилъ
 Щить и на приятель, и на врагъ!

Хай, напредъ! Съсъ подмладени сили
 Ново време ти ще съградишъ;
 На лъжата подмолитѣ гнили
 Съ твоя свѣтълъ духъ ще съкрушишъ!

Хайде, почвай! Време не остава!
 Съ твоята къмъ чиста правда стрѣвъ
 Ти си бильт покритъ съ безсмѣртна слава —
 И сега си между всички пръвъ!